

Een baantje trekken in zwembad Van Eyck wordt nog leuker. Op de kleedhokjes staan portretten van (ex)-werknemers, gemaakt door studenten van de Academie, met elk een citaat. Van de redder krijg je een gratis verhalenboekje én een waterdichte mp3-speler met je tijdens het zwemmen nog meer zwembadverhalen, die je kunt beluisteren. Vier gewezen werknemers lichten hier al een tipje van de sluier ...

VERHALEN
ONDER
WATER



“De Slets wou de eerste zijn”

Nadine Vandewalle (62) was cabinevrouw en sport-medewerkster. “Sommigen stonden al om 6.30 uur aan te schuiven, een half uur voor de deuren opengingen, om als eerste in het water te kunnen springen. In de jaren '80 kwam er vaak een man die al aan de ingang in zijn *sletsen* sprong om naar de cabines te spurten. We noemden hem dan ook De Slets.”

“In het water zijn we allemaal naakt”

Robert Heyzak (83) was redder en bediende tussen 1952 en 1990. “Of je nu dokter was, Jan met de pet of gouverneur, voor ons was iedereen gelijk. Ook al was het verschil soms extreem: op woensdag kwamen er vaak meisjes van plezier, op zondag zat er soms een geestelijke in het water, voor een doopfeest. Maar dat maakte niet uit: in het water zijn we allemaal naakt, of toch zo goed als ...”

“Attaque!”, riep hij vanuit zijn bad”

Liliane Bracke (74): “Naast het zwembad hebben we ook een badhuis. In de jaren '70 kwamen soms 300 mensen per dag een bad nemen! Ik was daar schoonmaakster toen. Een vaste klant was een gewezen kolonel die wellicht nog gediend heeft in de Eerste Wereldoorlog. Hij is dat nooit helemaal te boven gekomen. Soms riep hij vanuit het niets: Attaque! Attaque!”

“John Massis toonde zijn kunnen”

Gents voormalig water-polokampioen **Frank D'Oosterlinck** (71) was niet alleen hoofdredder. Hij woonde ook achttien jaar lang in de Van Eyck, in een appartement boven het zwembad. “Er kwam hier redelijk wat bekend volk over de vloer. John Massis toonde eens zijn kunnen door zijn sleuteltje te plooiën. En we hadden er al niet veel in reserve ...” (*lacht*)